

Uppenbarligen är det angeläget att riksdagens uttalanden kommer till klart uttryck i de kommentarer som utges rörande olika lagar, så att rike domare, advokater och ämbetsmän av olika slag, vilka ej har tillgång till riksdagstrycket men väl till kommentarer eller liknande editioner, förblir i okunnighet om vad riksdagen avsett med lagregeln i fråga.

I huvudsak utges alla kommentarer för närvarande på enskilt initiativ. Detta gäller också standardverket på området Nytt juridiskt arkiv del II. Det finns icke anledning att på denna punkt påfordra någon ändring. Där emot synes det ligga i allmänt intresse att undersöka vad som kan göras för att i vidgad omfattning göra riksdagens uttalanden i lagstiftningsfrågor tillgängliga för dem som har lagtillämpningen om hand.

En sådan undersökning, som ej kan vara av mera invecklad art, torde utan svårigheter kunna företagas inom justitiedepartementet.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t antävla om en undersökning om lämpliga åtgärder att rikta uppmärksamheten på och hos de lagtillämpande myndigheterna sprida kännedom om riksdagens uttalanden i samband med tillkomsten av ny lagstiftning.

Stockholm den 24 januari 1964

Erik Anners

Nr 382

Av fru Ekroth m. fl., *angående förvaringen av petroleumprodukter i underjordisk cistern.*

Många av de tekniska utvecklingsformerna i det moderna samhällslivet innebär uppenbara faror för föroreningar i våra vattentäkter. En av dessa faror vill undertecknarna av denna motion fästa uppmärksamheten på, eftersom den kan medföra att vårt yt- och grundvatten för framtiden ur hälsovårdssynpunkt allvarligt skadas.

Det torde knappast vara någon tvekan om att de nuvarande föreskrifterna och dessas tillämpning, när det gäller lagring av oljeprodukter direkt i mark, icke är tillfredsställande. En alltför ofta förekommande företeelse är nämligen att oljebehållare — i allmänhet tillverkade av plåt — efter ett antal år läcker och olja sprids i marken i riktning mot grundvatten eller till dräneringar med anslutning till avloppssystem. Därav kan följande, troligen i

framtiden i ännu större omfattning, att oljeprodukter sätter biologiska avloppsreningsverk ur funktion.

När oljeeldningen i början på 1950-talet i ökad omfattning installerades i bostads-, affärs- och industribyggnader fanns icke erforderliga skyddsföreskrifter i fråga om placering m. m. av oljetankar. Sådana oljetankar som legat i marken tio år, kanske längre eller kortare tid, börjar i dag vara förbrukade på grund av yttre eller inre korrosion. Rapporter börjar nu inkomma till byggnads- och hälsovårdsnämnder om oljeläckage, som vållar nämnderna i fråga allvarliga bekymmer.

För att för framtiden förebygga skador på vårt grundvatten, orsakade av läckage från oljetankar placerade direkt i mark, föreslår vi ändring av de föreskrifter som reglerar hälsovårds- och byggnadsnämndernas verksamhet. Sålunda bör byggnadsnämnderna ha ett fullgott stöd i författningarna, när tillstånd lämnas *antingen* enligt byggnadsstadgan § 54 mom. 1 i fråga om inrättande av fast cistern eller annan fast anordning för förvaring eller hantering av brännbara vätskor *eller* enligt Kungl. Maj:ts förordning om brandfarliga varor. Således bör angivas vilka anordningar som måste vidtagas så att vattentäkt ej skadas eller att avloppsreningsverk störes i funktionen på grund av att oljor tillförts. Det förutsättes givetvis att hälsovårds- och byggnadsnämnder tillfredsställande samarbetar med länsläkare och länsingenjör samt, då det gäller vattenförsörjning för djur och livsmedelsindustrier, länsveterinär.

Under föregående och innevarande år har inkommit ansökningar till byggnadsnämnder, vilka torde vara tveksamma vid handläggningen av ovan åsyftade ärenden, då föreskrifterna icke entydigt tolkas så, att oljebehållare ovillkorligen skall vara av sådan beskaffenhet eller placerade i sådan anordning att fullgott skydd ges mot oljeläckage i marken. Det finns fullt klara bevis för att oljebehållare av plåt nedlagda i marken redan efter fem års användning läcker och är obrukbara på grund av rostskador.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen om brandfarliga varor SFS 568/61 23 § 3 mom. att i marken kring underjordisk cistern för förvaring av petroleumprodukter skall finnas skydd i form av betongkasun av fullgod beskaffenhet eller annan fullt säker anordning som verkamt förhindrar skada på yt- eller grundvattentäkt,

att föreskrifter utfärdas avseende kontinuerlig kontroll av i marken redan nedlagda oljecisterner, samt att uppdraga åt vederbörande utskott att utforma erforderlig lagtext.

Stockholm den 22 januari 1964

Iris Ekroth

Eric Svenning

Thyra Löfqvist

Karl Gust. Andersson